

ร่างฯ ที่ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ประสานงานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ (ปนช.)

วันที่ ๒๗ ส.ค. ๒๕๖๑

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

เหตุผล

เนื่องด้วยปัจจุบันการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ดังกล่าวส่วนใหญ่จะมีส่วนประกอบซึ่งเป็นสารอันตรายและโลหะหนักหลายชนิด หากรั่วไหลจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนเมื่อผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ดังกล่าวไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป การกำจัดหรือการคัดแยกหรือถอดชิ้นส่วนดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการจัดเก็บ รวบรวม และกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อให้มีระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างมีประสิทธิภาพสมควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดกลไกในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นการเฉพาะ โดยอาศัยความรับผิดชอบของผู้ผลิตและผู้นำเข้า ซึ่งจะช่วยผลักดันให้ผู้ผลิตปรับปรุงการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นลดการใช้สารอันตรายและออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ง่ายต่อการนำกลับมาใช้ใหม่ อันเป็นการส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวย่อมจะต้องกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลบางประการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
พ.ศ.

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และประโยชน์สาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นยุทธภัณฑ์ที่ใช้ในราชการทหาร

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า

- (๑) เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ที่ต้องอาศัยกระแสไฟฟ้าหรือสนามแม่เหล็กไฟฟ้าในการทำงาน
- (๒) เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ที่ใช้ผลิต ส่ง หรือวัดกระแสไฟฟ้าหรือสนามแม่เหล็กไฟฟ้า
- (๓) อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนประกอบของ (๑) หรือ (๒)

“ซากผลิตภัณฑ์” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ชำรุดหรือเสื่อมสภาพจนไม่สามารถใช้งานหรือไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป

“ผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าบนผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หากไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าให้ถือว่าผู้ที่มีชื่อบนฉลากเป็นผู้ผลิต หากไม่มียี่ห้อ เครื่องหมายการค้า หรือชื่อบนฉลากให้ถือว่าผู้ประดิษฐ์ ประกอบ หรือกระทำด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นผู้ผลิต และให้หมายความรวมถึงผู้นำเข้าหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายด้วย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่

- (๑) คอมพิวเตอร์
- (๒) เครื่องโทรศัพท์และโทรศัพท์ไร้สาย
- (๓) เครื่องปรับอากาศ
- (๔) เครื่องรับโทรทัศน์
- (๕) ตู้เย็น
- (๖) ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
การจัดการซากผลิตภัณฑ์

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งซากผลิตภัณฑ์ในที่สาธารณะที่รกร้างว่างเปล่า หรือทิ้งปะปนกับขยะมูลฝอย

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การถอดและประกอบกลับเข้าตามเดิม
- (๒) การซ่อมแซมเพื่อนำกลับมาใช้ซ้ำ
- (๓) การดำเนินการเพื่อการศึกษา ทดลองและวิจัยโดยหน่วยงานของรัฐหรือสถานศึกษาของรัฐ
- (๔) การดำเนินการของโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
- (๕) การดำเนินการที่มีลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดรับคืนจัดเก็บหรือรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ เว้นแต่จัดทำโดยศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ที่ได้จัดตั้งและขึ้นทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดหรือบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ในกรณีที่มีซากผลิตภัณฑ์ปนอยู่กับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่จัดเก็บ

ในการดำเนินการของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวทำการคัดแยกเพื่อนำส่งหรือประสานศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ในการรับคืนซากผลิตภัณฑ์ต่อไป

มาตรา ๑๐ การจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง นอกจากผู้ผลิตต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้ดำเนินการได้ดังนี้

- (๑) ผู้ผลิตร่วมกับผู้ผลิตรายอื่น หรือให้ผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือผู้ใดดำเนินการแทน ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้ผลิต
- (๒) ผู้ผลิตทำความตกลงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ดำเนินการแทน โดยการดำเนินการของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามที่ตกลงร่วมกัน

นอกจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่อธิบดีประกาศกำหนดอาจขอจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งได้

มาตรา ๑๑ การรับคืนการจัดเก็บ การรวบรวม การเก็บรักษา และการขนส่ง
ซากผลิตภัณฑ์ของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

ศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ต้องนำส่งซากผลิตภัณฑ์ไปยังโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
ที่ได้รับอนุญาตที่อธิบดีประกาศกำหนดเท่านั้น

ให้นำความในวรรคหนึ่งไปใช้บังคับกับการดำเนินการของบุคคลหรือหน่วยงานที่มี
อำนาจหรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขตามมาตรา ๙ ด้วย

มาตรา ๑๒ ให้ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์จัดทำรายงานชนิดและปริมาณ
ซากผลิตภัณฑ์ที่นำส่งโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานในแต่ละปีเสนอต่อ
กรมควบคุมมลพิษตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓ ศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ตามมาตรา ๑๑ อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์นั้น
แก้ไขหรือปรับปรุงการดำเนินการให้ถูกต้องโดยกำหนดระยะเวลาให้แล้วเสร็จ หรือสั่งให้ระงับ
การดำเนินกิจการของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เป็นการชั่วคราว

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าการประกอบกิจการของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์
อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่ง
เป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์กระทำหรืองดเว้นกระทำการใด ๆ เพื่อแก้ไข
หรือป้องกันความเสียหายเช่นนั้นได้

หมวด ๒

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ผลิต

มาตรา ๑๕ ให้ผู้ผลิตมีหน้าที่รับคืนจัดเก็บและรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันไม่
ว่าจะเป็นของผู้ผลิตรายใด รวมถึงซากของผลิตภัณฑ์ที่มีการนำเข้าจากต่างประเทศ หรือที่ไม่มียี่ห้อ
หรือเครื่องหมายการค้าใด ๆ หรือที่ผู้ผลิตเลิกดำเนินการแล้วด้วย

ผู้ผลิตจะปฏิเสธการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือกำหนดหลักเกณฑ์ใดที่เป็นการสร้างภาระ
เกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวกับผู้นำซากผลิตภัณฑ์มาส่งคืนมิได้

ในกรณีที่กรมควบคุมมลพิษพบว่าผู้ผลิตไม่ดำเนินการตามวรรคสอง ให้มีอำนาจสั่งให้
ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ผลิตจัดทำแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) ประมาณการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่จำหน่ายในแต่ละปี
- (๒) ข้อมูลเกี่ยวกับศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ และวิธีการรับคืน การจัดเก็บ การรวบรวม และการเก็บรักษาซากผลิตภัณฑ์โดยคำนึงถึงความสะดวกของผู้บริโภค
- (๓) เป้าหมายในการรวบรวมซากผลิตภัณฑ์
- (๔) วิธีการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ที่เก็บรวบรวมไปยังโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
- (๕) การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการรับคืน การจัดเก็บ การรวบรวม การเก็บรักษา การขนส่งซากผลิตภัณฑ์ และอันตรายจากซากผลิตภัณฑ์
- (๖) รายงานผลการดำเนินการตาม (๑) ถึง (๕) ในรอบปีที่ผ่านมา
- (๗) ข้อมูลอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้ผู้ผลิตเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๑๖ ต่อกรมควบคุมมลพิษภายในวันที่ ๓๑ มีนาคมของทุกปี โดยให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้นกรณีมีความจำเป็นกรมควบคุมมลพิษอาจขยายเวลาพิจารณาได้ไม่เกินสามสิบวัน ในการนี้ หากกรมควบคุมมลพิษพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ผู้ผลิตดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้นได้ แต่ไม่ตัดอำนาจกรมควบคุมมลพิษจะดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสามหากตรวจสอบพบในภายหลัง

กรณีที่กรมควบคุมมลพิษเห็นว่าแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๑๖ หรือไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการหรือการดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพของประชาชนให้กรมควบคุมมลพิษมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ผลิตแก้ไขปรับปรุงและเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่แก้ไขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ผลิตได้รับแจ้ง

ในกรณีผู้ผลิตไม่แก้ไข ปรับปรุง และเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามคำสั่งของกรมควบคุมมลพิษภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ผลิตไม่จัดทำแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์

มาตรา ๑๘ ผู้ผลิตต้องดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ได้ยื่นต่อกรมควบคุมมลพิษ

ผู้ผลิตใดไม่ดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์
ให้กรมควบคุมมลพิษมีคำสั่งให้ผู้ผลิตนั้นดำเนินการให้ถูกต้องหรือครบถ้วนตามแผนความรับผิดชอบ
ในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ภายในสามสิบวัน

หมวด ๓

การเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์

มาตรา ๑๙ ให้กรมควบคุมมลพิษจัดทำและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ
จัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้ประชาชน ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็น
แนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ให้กรมควบคุมมลพิษจัดให้มีศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้
และข้อมูลซากผลิตภัณฑ์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์และสถานที่ตั้ง
ของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ประชาชนได้ทราบและปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๔

การตรวจสอบและควบคุม

มาตรา ๒๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ หรือเข้าไปในยานพาหนะใด ๆ ที่ใช้ขนส่ง
ซากผลิตภัณฑ์เพื่อตรวจสอบการดำเนินการในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก
หรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ผลิต ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ หรือผู้
เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา
ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดง
บัตรประจำตัวต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ ผู้ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้ปลัดกระทรวงพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงให้เป็นที่สุด

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ใดไม่รายงานตามมาตรา ๑๒ หรือรายงานข้อมูลอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ใดไม่ดำเนินการตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ผลิตได้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม และมาตรา ๑๘ วรรคสองต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๓๒ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา๒๑ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๒๑(๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๓๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๓๖ ผู้ใดดำเนินการรับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการได้ต่อไป แต่ต้องขอจัดตั้งเป็นศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๑๐ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี